

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, dana 12. maja 2023. godine
Br. ref.:RK 2167/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI153/22

Podnosilac

Naser Krasniqi

**Ocena ustavnosti presude Rev.br. 452/2021 Vrhovnog suda Republike Kosova
od 19. maja 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Naser Krasniqi iz sela Damanek, Mališevo (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), kojeg po ovlašćenju zastupa Ekrem Agushi advokat iz Prištine

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Rev.br.452/2021] Vrhovnog suda Republike Kosova od 19. maja 2022. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud), u vezi sa presudom [Ac.br.3918/20] Apelacionog suda Kosova od 17. juna 2021. godine (u daljem tekstu: Apelacioni sud).
3. Osporen presuda je dostavljena podnosiocu zahteva dana 28. marta 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, preko koje se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, a u vezi sa članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavu 4 člana 21. [Opšta načela] i stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava i članovima 22. (Procesuiranje zahteva) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. oktobra 2022. godine, podnosilac zahteva je predao zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 25. oktobra 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o registrovanju zahteva.
8. Dana 25. oktobra 2022. godine, Sud je obavestio Osnovni sud o registrovanju zahteva i zatražio je da u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema dopisa priloži povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio presudu [Rev.br. 452/2021] Vrhovnog suda Kosova od 19. maja 2022. godine.
9. Dana 26. oktobra 2022. godine, predsednica suda je odlukom [Br.GJR.KI153/22] imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i odlukom [Br.KSH.KI152/22] Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani, Bajram Ljatifi i Remzije Istrefi-Peci.
10. Dana 9. novembra 2022. godine, Osnovni sud je obavestio Sud da je podnosiocu zahteva osporeno rešenje uručeno 28. juna 2021. godine.
11. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, pri čemu je započeo svoj mandat u Sudu.
12. Dana 12. aprila 2023. godine, Veće je razmotrilo preliminarni izveštaj koji je predložila sudija izvestilac i jednoglasno je iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

13. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio u radnom odnosu na određeno vreme sa Međunarodnim aerodromom „Limak Kosova“ a.d., sa sedištem u Prištini (u daljem tekstu: Aerodrom „Limak Kosova“), prvobitno od 4. aprila 2011. godine do 3. aprila 2014. godine, zatim je ugovor o radu produžen, uz dodatne izmene i dopune za još tri godine, i konačno do 4. aprila 2018. godine.

a) Disiplinski postupak

14. Dana 29. jula 2014. godine, nadležni organi Aerodroma „Limak Kosova“ prvobitno su podnosiocu zahteva izrekli „pismenu opomenu“ zbog zanemarivanja obavljanja radnih dužnosti.
15. Dana 25. januara 2017. godine, izvršni direktor Aerodroma „Limak Kosova“ izriče podnosiocu zahteva disciplinsku meru „poslednja opomena pre pre raskida radnog ugovora“ zbog zanemarivanja radnih dužnosti iz člana 3, stava 3.1, tačke 5 unutrašnjeg akta za za disciplinski postupak.
16. Dana 22. juna 2017. godine, Aerodrom „Limak Kosova“ je pismeno obavestio podnosioca zahteva da mu se prekida radni odnos zbog teških povreda radnih dužnosti i zbog ponavljanja ovih povreda.
17. Dana 5. jula 2017. godine, izvršni direktor Aerodroma „Limak Kosova“ je na osnovu preporuke Disciplinske komisije istog, odlukom podnosiocu zahteva izrekao disciplinsku meru raskid ugovora o radu zbog bitnih povreda radnih dužnosti i zbog ponavljanja ovih povreda.
18. Dana 13. jula 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za razmatranje odluke o prekidu radnog odnosa kojim je tražio da se odluka od 5. jula 2017. godine, kojom je raskinut ugovor o radu, poništi kao nezakonita i da se podnosilac zahteva vrati u radni odnos. Od Aerodroma „Limak Kosova“ nije dobijen odgovor u vezi sa njegovim zahtevom.

b) Sudski postupak

19. Dana 10. avgusta 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini – ogranak u Lipljanu (u daljem tekstu: Osnovni sud), kojom je tražio da se poništi kao protivzakonita odluka Disciplinske komisije Aerodroma „Limak Kosova“ od 5. jula 2017. godine o raskidu ugovora o radu i da se isti obaveže da podnosioca zahteva vrati na njegovo radno mesto kao radnika obezbeđenja uz sva prava iz radnog odnosa i da mu nadoknadi materijalnu štetu zbog neostvarivanja ličnih prihoda u periodu od 7. jula 2017. godine do 31. jula 2019. godine, u iznosu od 13.606,20 evra zbog neostvarivanja ličnih prihoda uz godišnju kamatu od 8%, počev od 31. jula 2019. godine do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka i sve to u roku od 15 dana od dana uručivanja presude.
20. Aerodrom „Limak Kosova“ (tuženi) je podneo odgovor na tužbu kojom je osporio u potpunosti tužbeni zahtev podnosioca zahteva uz predlog da Osnovni sud odbije tužbeni zahtev podnosioca zahteva u potpunosti kao neosnovan, ističući da je raskinuo ugovor o radu podnosiocu zahteva zbog teških povreda radnih dužnosti koje su ponovljene i u skladu sa unutrašnjim aktom o disciplinskom postupku i žalbama i Zakona o radu (br. 03/L-212) (u daljem tekstu: Zakon o radu). U odgovoru na tužbu, Aerodrom „Limak Kosova“ je konstatovao da je podnosioca zahteva 18. juna 2017. godine oko 15.30 časova, dok je bio na kontrolnoj tački obezbeđenja, izvršni direktor Aerodroma „Limak Kosova“

zatekao kako spava, čime je doveo u opasnost sigurnost Aerodroma. Štaviše, podnosilac zahteva, u svojstvu radnika obezbeđenja, nije uopšte reagovao i izvršni direktor je, dok je čekao svoje vozilo ispred kontrolne tačke, ušao na aerodrom, a da podnosilac zahteva nije primetio, čime je isti izvršio teško ugrožavanje radnih dužnosti. U nastavku je istaknuto da je podnosiocu zahteva 29. jula 2017. godine izrečena pismena opomena, a 25. januara 2017. godine izrečena mu je poslednja opomena pred raskid ugovora o radu zbog ugrožavanja radnih dužnosti od 10. decembra 2016. godine

21. Dana 5. marta 2020. godine, Osnovni sud, je presudom [C.br.366/2017] odbacio tužbeni zahtev podnosioca zahteva kao neosnovan, ističući da je Disciplinska komisija povodom donošenja odluke o raskidu ugovora o radu, sprovela sve odredbe postupka propisane unutrašnjim aktom Aerodroma „Limak Kosova“, ugovorom o radu koji je sklopljen između Aerodroma i podnosioca zahteva kao i odredbama Zakona o radu i da je ista zakonita.
22. Dana 8. juna 2020. godine, protiv presude Osnovnog suda podnosilac zahteva je podneo žalbu, zbog, (i) bitne povrede odredbi parničnog postupka, (ii) pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i (iii) pogrešne primene materijalnog prava, uz predlog da Apelacioni sud pobijenu presudu preinači i da se tužbeni zahtev podnosioca zahteva prihvati kao osnovan ili da se pobijena presuda poništi i da se stvar vrati na ponovno suđenje prvostepenom sudu.
23. Dana 17. juna 2021. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac.br.3918/20] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je presudu Osnovnog suda [C.br.366/17] od 5. marta 2020. godine ističući da u potpunosti prihvata pravnu ocenu Osnovnog suda kao pravičnu i zakonitu, jer ista nije obuhvaćena bitnim povredama odredbi parničnog postupka koje su navedene u žalbi i nema pogrešne primene materijalnog prava. Apelacioni sud je ocenio da je izreka presude Osnovnog suda sastavljena u skladu sa odredbom člana 160. Zakona o parničnom postupku (br. 03/L-006), ističući da je ista jasna i u potpunom skladu sa obrazloženjima presude. Apelacioni sud takođe smatra da nisu održivi žalbeni navodi podnosioca zahteva koji imaju veze sa utvrđivanjem činjeničnog stanja i pogrešnim sprovođenjem materijalnog prava od strane Osnovnog suda.
24. Dana 26. jula 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo reviziju protiv presude [Ac.br.3918/20] Apelacionog suda, zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešnog sprovođenja materijalnog prava, uz predlog da se dve presude sudova nižih instanci preinače i da se prihvati u potpunosti kao osnovan tužbeni zahtev podnosioca zahteva ili da se iste ponište i da se stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
25. Dana 31. maja 2022. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev.br.452/2021] odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva podnetu protiv presude Apelacionog suda, ističući u obrazloženju da pobijena presuda ne sadrži bitne povrede odredbi parničnog postupka o kojima se Vrhovni sud stara po službenoj dužnosti.

Navodi podnosioca zahteva

26. Podnosilac zahteva navodi da su osporenim presudom Vrhovnog suda njemu povređena njegova osnovna prava i slobode zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a, kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, a u vezi sa članom 13. (Pravo na delotvoran pravni lek) EKLJP-a.
27. Podnosilac zahteva je pokrenuo navode u vezi sa: povredama odredbi parničnog postupka; i pogrešnim sprovođenjem materijalnog prava. Podnosilac zahteva smatra da

presude Apelacionog i Osnovnog suda sadrže bitne povrede odredbi iz podstava (n), stava (2) člana 182. ZPP-a, jer ne sadrže obrazloženja o odlučujućim činjenicama, a podnesena obrazloženja nisu protivrečna sa sadržajem osporene odluke Disciplinske komisije Aerodroma „Limak Kosova“ i sa istinitim sadržajem zapisnika sa sednice Disciplinske komisije.

28. Podnosilac zahteva navodi da Apelacioni i Osnovni sud nisu tretirali: *„...bitne nedostatke osporene odluke tuženog, koja da je pojašnjena na sednici glavnog ročišta od 24.03.2020. godine (pogledaj 4. stranu zapisnika) ne sadrži razumljivu izreku, jer u izreci odluke nije istaknuto vreme, način izvršenja ni teška povreda radnih dužnosti od strane tužioca, takođe nije dat činjenični opis i pravna kvalifikacija teške povrede radnih dužnosti kako je propisano Uredbom tužene o disciplinskim postupcima i žalbama, koja se sprovodila kod tužene u vreme donošenja sporne odluke“.*
29. Podnosilac zahteva takođe osporava da: *„...dok prvostepeni sud u 6. pasusu na 3. i 4. strani obrazloženja presude konstatuje samo sastav disciplinske komisije tužene, u obrazloženju presude ne predstavlja obrazloženja u vezi sa prigovorom punomoćnika tužioca na neregularan sastav Disciplinske komisije, uz obrazloženje da su članovi komisije u vreme sprovođenja disciplinskog postupka protiv tužioca, kod tužene bili na upravljačkim pozicijama – direktor, koji u tom statusu – na toj službenoj poziciji nisu mogli da budu članovi Disciplinske komisije za sprovođenje disciplinskog postupka pošto sa njihove upravljačke pozicije kod tužene i istovremeno njihovim učešćem u sastavu Disciplinske komisije predstavlja nekompatibilne dužnosti i njihov postupak u disciplinskom postupku predstavlja diskriminišući akt prema tužiocu.“* Dalje, podnosilac zahteva ističe da: *„pored toga, prvostepeni sud, kao i drugostepeni u obrazloženjima njihovih presuda nisu uopšte predstavili razloge u vezi sa činjenicom da osporenu odluku, sa svim gore istaknutim nedostacima, nije donela Disciplinska komisija, već ju je doneo i potpisao samo izvršni direktor – član odbora Haldum Fiort, koji nije učestvovao u disciplinskom postupku“.*
30. Podnosilac zahteva navodi da Osnovni sud tokom vođenog postupka nije utvrdio činjenicu da je protiv tužioca vođen disciplinski postupak u skladu sa odredbama unutrašnjeg akta Aerodroma „Limak Kosova“, odnosno nije utvrđeno postojanje disciplinske odgovornosti podnosioca zahteva o teškim povredama dužnosti. Podnosilac zahteva ističe da: *„Disciplinskim postupkom u konkretnom slučaju nije rukovodila regularna komisija, jer je isti organ koji je potpisao spornu odluku i započeo postupak, a koji je bio na poziciji izvršnog direktora kod tužene i tokom sprovođenja postupka nije učestvovao na raspravi“.*
31. Podnosilac zahteva navodi da su: *„...prvostepeni i drugostepeni sudovi pogrešno sproveli odredbe članova 70.4 i 85. Zakona o radu, odredbe članova 5.2, 6.1.5, 16.2 Disciplinskih postupaka i žalbi i odredbe člana 5.3 ugovora o radu, uz obrazloženje da su odredbama članova 70. i 85. ZR-a regulisani slučajevi i zakonski uslovi za prekid radnog odnosa, koji u ovoj pravnoj situaciji nisu ispunjeni.“* Takođe, podnosilac zahteva dodaje da: *„je začuđen pogrešnim tumačenjem člana 70. stava 1, tačke 1.4 ZR-a od strane instancijskih sudova, kojim je propisano da poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog i poslodavac mora obalvestiti zaposlenog o njegovom/njenom udoljenju odmah po nastupanju slučaja koji dovodi do udaljenja, ili u momentu kada je poslodavac saznao za taj slučaj“.*
32. U njegovim navodima, podnosilac zahteva se poziva na presudu [Rev.br.392/2020] Vrhovnog suda od 29. juna 2021. godine kojom je odbijena revizija Aerodroma „Limak Kosova“ kao neosnovana. U tom kontekstu tužilac F.A. je tužio Aerodrom „Limak

Kosova“ radi poništenja odluke o raskidu ugovora i radi nadoknade štete i presude redovnih sudova bile su u korist tužioca.

33. U vezi sa navodnim povredama Ustava i prihvatljivosti njegovog zahteva, podnosilac zahteva ocenjuje da su: „... gore navedeni sudovi povredili odredbu člana 113. (7) Ustava R. Kosova kojim je propisano: „pojedinici mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“ U konkretnoj situaciji tužilac – njegov punomoćnik je iskoristio sva pravna sredstva koja imaju veze samo sa nadoknadom nematerijalne štete za ocenu zakonitosti obaveštenja ili odluke o prekidu radnog odnosa, takođe instancijalni sudovi nemaju zakonsko ovlašćenje da obaveštenje o raskidu ugovora o radu pošto je u tome pravno građansko tužiocu stvoreno i pravo na novac, nezavisno od nadoknade materijalne štete.“
34. Podnosilac zahteva dodaje da: „Štaviše, ovo tumačenje je neprofesionalno i na ovaj način su tužiocu teško povređena prava iz člana 31. (2) Ustava R. Kosova koji garantuje da „Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.“ Član 53. Ustava propisuje direktno sprovođenje EKLJP-a. Pošto podnosilac zahteva jasno određuje ustavne odredbe i njegova prava zagarantovana Ustavom i Evropskom konvencijom, od Ustavnog suda R. Kosova traži da prihvati ovaj slučaj i da razmotri zahtev u skladu sa sadržajem povreda koje navodi tužilac“.
35. Na kraju podnosilac zahteva od Suda traži: (i) da proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da konstatuje da je bilo povreda člana 31. [Pravno na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP-a, kao i da konstatuje da presude redovnih sudova nisu ubedljivo i činjenično obrazložile realno stanje; (iii) da konstatuje da je bilo povrede člana 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, u vezi sa članom 13. (Pravo na delotvoran pravni lek) EKLJP-a; (iv) da proglasi nevažećim presude redovnih sudova.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 31.

[Pravno na pravično i nepristrasno suđenje]

„1. Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

[...]

Član 54.

[Sudska zaštita prava]

Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom ili zakonom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno.

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6.

(Pravo na pravično suđenje)

1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama, ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se mora izreći javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, neophodno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.
[...]"

Član 13.

(Pravo na delotvorni pravni lek)

Svako kome su povređena prava i slobode predviđeni u ovoj Konvenciji ima pravo na delotvoran pravni lek pred domaćim vlastima, bez obzira na to da li su povredu izvršila lica koja su postupala u službenom svojstvu.

BR. 03/1-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 160.

(Bez naslova)

160.1 Presuda pismeno sastavljena treba da sadrži: uvodni deo, dispozitiv, obrazloženje i uputstvo o pravu žalbe protiv presude.

160.2 Uvodni deo presude sadrži: naziv suda, ime i prezime sudije, ime i prezime, mesto stanovanja odnosno mesto boravka stranki, njihovih zakonskih zastupnika, i zastupnika sa punomoćjem, kratak iskaz predmeta spora i njegovu vrednost, dan okončanja glavne rasprave iskaz stranki, njihovih zakonskih zastupnika, i zastupnika sa punomoćjem koji su bili prisutni na ročištu za takvu raspravu kao i dan kada je doneta presuda.

160.3 Dispozitiv presude sadrži : odluku kojom se usvajaju ili odbijaju posebni zahtevi koji se odnose na glavno pitanje i sporedne zahteve, odluku o postojanju ili ne postojanju podnetog zahteva sa ciljem njegove nadoknade tužbenim zahtevom kao i odluku o troškovima postupka.

160.4 Obrazloženje presude sadrži : zahteve stranki, činjenice koje su podneli, i predloženi dokazi, koje je od tih činjenica potvrdio, zašto i kako je potvrdio te činjenice ,a ako ih je potvrdio putem dokaza koje je dokaze koristio i kako je njih vrednovao.

160.5 Sud posebno navodi koje odredbe materijalnog prava je primenio prilikom odlučivanja o zahtevima stranki. Kada postoji potreba sud se izjašnjava i u vezi sa stavovima stranki o pravnoj osnovi spora, kao i o predlozima i njihovim pobijanjima, o kojima sud nije dala obrazloženje za odluke koje je ranije doneo tokom sudskog procesa.

160.6 U delu obrazloženja presude u odsustvu, presude na osnovu priznanja , presude na osnovu odustajanja od tužbenog zahteva ili presude zbog odsustva , navode sse samo razlozi koji justifikuju donošenje takvih presuda.

Član 182.

(Bez naslova)

(...)

182.2 Suštinsko kršenje odredbi parničnog postupka postoji uvek:

(...)

n) ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko je dispozitiv presude nerazumnjiv ili kontradiktoran, po sebi ili sa razlozima presude, ili ukoliko presuda nema uopšte razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi odlučnih činjenica , ili su ti razlozi nejasni, ili kontradiktorni ili

ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivrečnosti između onoga što se u razlogu presude navodi o sadržaju dokumenta ili zapisnika o podacima datim u postupku i samih tih dokumenata ili zapisnika;

ZAKON Br. 03/L-212 O RADU

POGLAVLJE VIII PRESTANAK RADNOG ODNOSA

Član 69.

(Jednostrani prekid radnog odnosa od strane zaposlenog)

1. Zaposleni ima pravo na prestanak Ugovora o Radu na jednostrani način.
2. Zaposleni sa radnim ugovorom u određenom vremenu za prestanak ugovora o radu, mora obavestiti predhodno poslodavca na pismenom obliku u roku od petnaest (15) dana, dok zaposleni sa ugovorom na neodređeno vreme u roku od trideset (30) dana.
3. Zaposleni može prekinuti ugovor o radu bez prethodnog informisanja u pismenom obliku u smislu stava ovog člana, u slučajevima gdje je kriv za ne ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz ugovora o radu.

Član 70.

(Prestanak ugovora o radu od strane poslodavca)

1. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom uz jedno vremensko upozorenje, kada:
  - 1.1. takva suspenzija je opravdana iz ekonomskih tehničkih ili organizacijskih razloga ili kada;
  - 1.2. zaposleni nije više sposoban obavljati radne dužnosti;
  - 1.3. poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom pod navedenim okolnostima utvrđenim u podstavu 1.1 i 1.2, ako je neprikladno za poslodavca za prenos zaposlenog u drugi posao, trenirati ili kvalifikovati njega za obavljanje posao ili neki drugi posao;
  - 1.4. poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u:
    - 1.4.1. težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog; i
    - 1.4.2. zbog ne zadovoljavajućeg ispunjavanja radnog obaveza;
  - 1.5. poslodavac mora obavestiti zaposlenog o njegovom/njenom udaljenju odmah po nastupanju slučaja koji dovodi do udaljenja, ili u momentu kada je poslodavac saznao za taj slučaj;
  - 1.6. poslodavac može da raskine ugovor o radu zaposlenom bez predhodnog predviđenog upozorenja otkaza, tada kad:
    - 1.6.1. zaposleni je kriv za ponavljanje lošeg neozbiljnog ponašanja ili kršenja obaveza;
    - 1.6.2. performansa zaposlenog je nezadovoljna i pored pismenog upozorenja.
2. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu prema podstavu 1.6. stava 1. ovog člana, samo ako je zaposleni primio opis u pismenoj formi o nezadovoljavajućoj performanci, na neodređenom vremenskom periodu, u kojem zaposleni treba unaprediti sopstvenu performanciju kao i jednu izjavu da učinak za njegovo poboljšanje će rezultirati sa otkazom sa posla bez ikakvog daljeg obaveštenja u pismenoj formi.
3. Poslodavac treba da održati susret sa zaposlenim da bi mu objasnio njemu/njoj raskid radnog ugovora ili sa namerom da mu preda upozorenje, zaposleni ima pravo biti uz društvo jednog predstavnika prema svojoj volji.
4. Kolektivni ugovori ili Interni Akti Poslodavca može specificovati vrste uništivosti (nevaljanosti) ili kršenja dužnosti koje čine predmet ugovora zbog čega

zaposleni podleže raskidu radnog odnosa bez predhodnog upozorenja , bilo posle jedinog slučaja ili nakon ponovljenih kršenja.

1. Zaposleni ima pravo na prestanak Ugovora o Radu na jednostrani način.

2. Zaposleni sa radnim ugovorom u udređenom vremenu za prestanak ugovora o radu, mora obavestiti predhodno poslodavca na pismenom obliku u roku od petnaest (15) dana, dok zaposleni sa ugovorom na neodređeno vreme u roku od trideset (30) dana.

3. Zaposleni može prekinuti ugovor o radu bez prethodnog informisanja u pismenom obliku u smislu stava ovog člana, u slučajevima gdje je kriv za ne ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz ugovora o radu.

POGLAVLJE IX PROCEDURE ZA REALIZACIJU PRAVA IZ RADNOG ODNOSA

Član 85.

(Disciplinske mere za prekršaj radnih zadataka)

1. Za kršenje radnih zadataka zaposlenom će se izreći jedna od ovih kaznenih mera:

1.1. usmena opomena;

1.2. pismena opomena ;

1.3. premeštaj na niže radno mesto;

1.4. privremene suspenzije;

1.5. prekid radnog odnosa.

2. Kaznene mere, usmena opomena, pismena opomena i snizavanje položaja ,izrečiće se za prekršenje lakih radnih zadataka u skladu sa Kolektivnim Ugovorom, Internom Aktu i Ugovorom o Radu.

3. Kaznene mere, privremena suspenzija sa posla biće izrečene za teška kršenja radnih zadataka u saglasnosti sa Kolektivnim Ugovorom, Internim Aktom i Ugovorom o Radu

Prihvatljivost zahteva

36. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti koji su propisani Ustavom i dalje utvrđeni Zakonom i Poslovníkom o radu.

37. U tom smeru, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

Član 113.

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

[...]

38. Sud dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio zahteve prihvatljivosti kako je dalje propisano Zakonom, odnosno članovima 47., 48. i 49. Zakona koji propisuju:

Član 47

[Individualni zahtevi]

*„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagaranovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon sto su iscrpljena sva os tala zakonom određena pravna sredstva.“*

Član 48
[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

Član 49
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...“

39. U vezi sa ispunjenjem gore navedenih kriterijuma Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva: ovlašćena strana u smislu člana 113.7 Ustava; on osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno presudu [Rev.br.452/2021] Vrhovnog suda od 31. maja 2022. godine; da je iskoristio sva pravna sredstva na raspolaganju u skladu sa članom 113.7 Ustava i člana 47.2 Zakona; da je specifikovao prava zagaranovana Ustavom za koja navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona; zahtev je podneo u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, kako propisuje član 49. Zakona.
40. Međutim, pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti propisane pravilom 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o radu, koji propisuje:
- (2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.*
41. Sud podseća da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a i sudske prakse Suda, omogućava poslednjem da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji imaju veze sa meritumom slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu ocene njegovog merituma, odnosno ukoliko isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano stavom (2) pravila 39. Poslovnika o radu (vidi slučajeve Suda [KI04/21](#), podnosilac *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; i [KI175/20](#), podnosilac: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
42. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na neki konkretan navod koji zahtev može da sadrži. U tom smislu, bilo bi tačnije kada bi se o istima govorilo kao o „očigledno neosnovanim navodima“. Ovi poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrto stepena“; (ii) navodi koje karakteriše „jasno iii očigledno odsustvo povrede“; (iii) „nepotkrepljeni iii neobrazloženi navodi“, onda kada se ispuni jedan od sledeća dva podkriterijuma: a) kada podnosilac zahteva prosto citira jednu ili nekoliko odredbi Konvencije ili Ustava, bez objašnjavanja načina kako su oni povređeni, osim ukoliko na osnovu činjenica i okolnosti slučaja se očigledno ne primećuje povreda Ustava

ili EKLJP-a (vidi slučaj ESLJP-a *Trofimchuk protiv Ukrajine*, br. 4241/03 odluka od 31. maja 2005. godine: takođe vidi *Baillard protiv Francuske*, br. 6032/04 odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac zahteva ne podnese ili odbije da podnese materijalne dokaze, kojima bi podržao svoje navode (ovo posebno važi za odluke sudova ili drugih unutrašnjih organa), pored slučajeva kada postoje vanredne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga/je ometaju da to učini (na primer, kada administracija zatvora odbije da predstavi Sudu dokumenta iz dosijea nekog zatvorenika o kojem je reč) ili ukoliko sam Sud ne odluči drugačije (vidi slučaj suda *KI166/20*, podnosilac *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine stav 43); i na kraju (iv) „*haotični ili nejasni navodi*“ (vidi slučajeve ESLJP-a *Kemmache protiv Francuske*, br. 17621/91 presuda od 24. novembra 1994. godine, kategorija (i); *Juta Mentzen protiv Litvanije*, br. 71074/01 odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii); i *Trofimchuk protiv Ukrajine*, br. 4241/03 kategorija (iii)).

43. Sud će prvo podsetiti na srž slučaja koji sadrži ovaj zahtev i dotične navode podnosioca zahteva, u čijoj će oceni Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, na osnovu člana 53 [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, on obavezan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovana Ustavom (pogledaj slučaj *KI04/21*, koji je gore citiran, stav 28).
44. Okolnosti konkretnog slučaja imaju veze sa tim da je podnosiocu zahteva raskinut ugovor o radu od strane Aerodroma „Limak Kosova“ zbog teških povreda radnih dužnosti. Podnosilac zahteva se ponovo obratio Aerodromu sa zahtevom da se razmotri odluka o prekidu rada na koji nije dobio odgovor i obratio se Osnovnom sudu tužbom protiv Aerodroma „Limak Kosova“ gde je tražio poništavanje odluke tužene o prekidu radnog odnosa uz zahtev da se vrati na isto radno mesto, kao i da mu se nadoknadi šteta koja mu je naneta prekidom radnog odnosa. Osnovni sud je odbio tužbeni zahtev podnosioca zahteva. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu, a ovaj poslednji je odbio kao neosnovanu njegovu žalbu. Preko svog zastupnika, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda, koju je Vrhovni sud odbio kao neosnovanu.
45. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim presudom Vrhovnog suda povređena prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP), kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava u vezi sa članom 13. (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP-a.

i. U vezi sa navodnim povredama člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

46. Sud primećuje da je srž zahteva podnosioca zahteva u navodu da su redovni sudovi povredili član 31. Ustava, pošto su njihove odluke zasnovali na pogrešnim zakonskim odredbama, obrazlažući „... *začuden sam pogrešnim tumačenjem člana 70. stava 1, tačke 1.4 ZR-a od strane instancijalnih sudova, kojim je propisano da poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog i poslodavac mora da obavesti zaposlenog o njegovom/njenom udoljenju odmah po nastupanju slučaja koji dovodi do udaljenja, ili u momentu kada je poslodavac saznao za taj slučaj*“.
47. Sud primećuje da srž navoda podnosioca zahteva ima veze sa pogrešnim utvrđivanjem činjeničnog stanja i pogrešnim tumačenjem zakona koje sprovode redovni sudovi, odnosno članova 70.4 i 85. Zakona o radu, člana 182. Zakona o parničnom postupku (ZPP-a).

48. U vezi s tim, Sud je na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i uzimajući u obzir njegove karakteristike, kako je propisano EKLJP-om, kao i subsidijarnost i doktrinu četvrtog stepena, konstantno isticao razliku između „ustavnosti“ i „zakonitosti“ i istakao je da nije njegova dužnost da se bavi činjeničnim greškama ili pogrešnim tumačenjem i pogrešnim sprovođenjem zakona, za koje se navodi da su načinili redovni sudovi, sem i dok god su takve greške mogle da povrede prava i slobode zaštićene Ustavom i/ili EKLJP-om (vidi u tom kontekstu slučajeve Suda [KI179/18](#), podnosilac *Belgijzar Latifi* rešenje o neprihvatljivosti od 23. jula 2020. godine, stav 68; [KI49/19](#), podnosilac *Akcionarsko društvo Limak Kosovo International Airport A.D., „Adem Jashari“*, rešenje od 31. oktobra 2019. godine, stav 47; [KI56/17](#), podnosilac *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 35; i [KI154/17](#) i [KI05/18](#), podnosioci *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću „Barbas“*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. avgusta 2019. godine, stav 60; i na kraju slučaj [KI76/21](#), podnosilac *Qemajl Babuni*, rešenje od 10. novembra 2021. godine, stav 34).
49. Sud je takođe konstantno isticao da nije uloga ovog suda da razmatra nalaze redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem i sprovođenjem materijalnog prava i da ne može da oceni sam zakon koji je naveo jedan redovan sud da usvoji jednu odluku umesto neke druge odluke. Kad bi bilo drugačije, Sud bi postupao kao sud „četvrtog stepena“ što bi rezultiralo prevazilaženjem granica uspostavljenih njegovom jurisdikcijom (vidi, u tom kontekstu, slučaj ESLJP-a *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96 presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 i reference koje su tu korišćene; i takođe vidi slučajeve Suda [KI49/19](#), gore citiran, stav 48; i [KI154/17](#) i [KI05/18](#), gore citiran stav 61; i na kraju slučaj [KI76/21](#), podnosilac *Qemajl Babuni* rešenje od 10. novembra 2021. godine, stav 35).
50. Sud primećuje da su redovni sudovi detaljno obrazložili na osnovu kojih dokaza i na osnovu kojih materijalnih odredbi su doneli relevantne presude, odgovarajući na navode podnosioca zahteva u vezi sa pogrešnim utvrđivanjem činjeničnog stanja i pogrešnim sprovođenjem materijalnog prava.
51. Prvo je Osnovni sud presudom [C.br.366/2017] odbio tužbeni zahtev podnosioca zahteva kao neosnovan. U vezi sa navodima podnosioca zahteva da disciplinski postupak koji je vodila Disciplinska komisija nije sproveden u skladu sa odredbama Zakona o radu i Uredbom Aerodroma „Limak Kosova“, Osnovni sud je konstatovao da: „... je Disciplinska komisija u sastavu od tri člana formirana u skladu sa članom 8.1 Uredbe o disciplinskim postupcima i žalbama tužene, kojim je predviđeno da Disciplinska komisija bude sastavljena od 3 člana i sekretara koji će voditi zapisnik, i da je izvršni direktor, nakon što je primio preporuku Disciplinske komisije, doneo odluku o raskidu ugovora o radu u skladu sa članom 8.15 iste Uredbe, kojom je propisano da Disciplinska komisija na osnovu činjenica i dokaza pripremi izveštaj da preporukom o disciplinskoj meri za generalnog menadžera, koji će konačno doneti odluku o disciplinskoj meri koja će se izreći.“ U vezi sa navodima podnosioca zahteva da u odluci kojom je raskinut ugovor o radu nije definisano ugrožavanje radnih dužnosti i da ona ne sadrži činjenični opis povrede, vreme i način izvršenja povrede, Osnovni sud ističe da to: „nisu takvi propusti koji bi uticali na drugačije odlučivanje od onoga što je odlučeno ovom presudom, kao i u izreci, jer u obrazloženju sporne odluke je opisano vreme, mesto i način ugrožavanja radnih dužnosti od strane tužioca“.
52. Takođe je Apelacioni sud presudom [Ac.br.3918/20] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva, u vezi sa navodima podnosioca zahteva da Disciplinska komisija povodom raskida ugovora o radu nije poštovala i sprovela procedure propisane Zakonom o radu i unutrašnjim aktom, Apelacioni sud je ocenio kao neosnovane, jer je iz izvedenih dokaza proizilazilo da je isti, povodom raskida ugovora o radu podnosiocu zahteva, u

potpunosti sproveo disciplinski postupak propisan dotičnim odredbama i njegovim unutrašnjim aktom, a podnosioc zahteva nije uspeo da dokaže činjenicu da je Aerodrom „Limak Kosova“ zaista učinio navedene povrede. U vezi sa žalbenim navodima podnosioca zahteva da je Aerodrom „Limak Kosova“ raskinuo ugovor o radu bez najave i nesprovedenjem postupka propisanog članom 70. Zakona o radu, Apelacioni sud je konstatovao da taj navod nije održiv jer je podnosiocu zahteva izrečena poslednja pismena opomena odlukom od 25. januara 2017. godine o povredama i ponavljanjem povreda radnih dužnosti. Shodno tome, podnosilac zahteva je upozoren da ponavljanje ovih ponašanja i postupaka može za posledicu imati raskid ugovora o radu, odnosno prekid radnog odnosa. U tom smeru, Apelacioni sud je istakao da: *„ponavljanje povreda radnih dužnosti, pored toga što je posebna povreda radnih dužnosti, zbog vremenskog perioda između izricanja poslednje pismene opomene i povrede radnih dužnosti 18.06.2017. godine, može se računati i kao ponavljanje povrede radnih dužnosti, zbog čega se u konkretnom slučaju sprovodi član 70., stav 1.6, a u vezi sa tačkom 1.6.1 Zakona o radu, što znači da se u takvim slučajevima ne zahteva da istekne period upozorenja“*. U nastavku, Apelacioni sud je dodao da nisu održivi žalbeni navodi u vezi sa neregularnim sastavom Disciplinske komisije, nezastupanje advokatom tužioca u ovom postupku i nepozivanje predstavnika sindikata. I to jer pozivajući se na spise predmeta proizilazi da je tužena u potpunosti sprovedla odredbe unutrašnjeg akta i Zakona o radu u vezi sa ovim pitanjem, a ima dokaza u spisima predmeta da je na raspravu Disciplinske komisije bio pozvan da učestvuje i predstavnik sindikata.

53. Na kraju, u vezi sa navodima podnosioca zahteva Vrhovni sud je presudom [Rev.452/2021], odbio kao neosnovanu reviziju podnosioca zahteva. U vezi sa navodima podnosioca zahteva, *„da se u odluci Disciplinske komisije Aerodroma „Limak Kosova“ ne opisuju ozbiljne povrede radnih dužnosti i da odluka o kojoj je reč ne sadrži način, mesto i vreme izvršenja disciplinske povrede,“* Vrhovni sud je konstatovao da isti nisu održivi, jer na osnovu postupka koji je vodila Disciplinska komisija, na osnovu unutrašnjeg akta Aerodroma „Limak Kosova“ konstatovano je da 18. juna 2017. godine podnosilac zahteva nije bio na dužnosti na kontrolnoj tački obezbeđenja preko puta zgrade MEP-a u vreme kada je izvršni direktor i član Odbora došao na Aerodrom i prošao kroz kontrolnu tačku bez poteškoća i bez kontrole, iz toga proizilazi da je u odluci Disciplinske komisije o raskidu ugovora o radu podnosioca zahteva, jasno opisano vreme, mesto i način izvršenja disciplinske povrede. Dalje, Vrhovni sud ističe da drugi navodi podnosioca zahteva, da sastav komisije nije bio regularan, nisu održivi, jer iz izvedenih dokaza, isti je utvrdio da se komisija sastala, postoji zapisnik sa sastanka komisije, na kojem su bili prisutni članovi komisije, što podrazumeva da su se procedure vodile u skladu sa odredbama Uredbe i da postupci podnosioca zahteva predstavljaju teške povrede radnih dužnosti iz stava (1), člana 4. Uredbe o kojoj je reč. Vrhovni sud je takođe dodao da navod podnosioca zahteva da je isti trebalo da bude obavešten o raskidu ugovora o radu nije održiv: *„...zbog činjenice da je na osnovu člana 69. stava 3 Zakona o radu br. 03/L-212 propisano da poslodavac može prekinuti ugovor o radu bez prethodnog informisanja u pismenom obliku u smislu stava ovog člana, u slučajevima gdje je kriv za ne ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz ugovora o radu i da se na osnovu činjenica utvrđenih pri prvostepenom sudu, kao i iz spisa predmeta utvrđuje činjenica da je protiv tužioca vođen postupak u skladu sa Zakonom o radu i unutrašnjim aktom tužene“*.
54. Na osnovu gore navedenog, Sud konstatuje da je podnosilac zahteva imao mogućnosti da ima koristi od kontradiktornog postupka i da je imao mogućnosti da u različitim fazama postupka podnosi navode i dokaze koje je smatrao bitnim za svoj slučaj; imao je mogućnost da efikasno ospori navode i dokaze koje je podnela suprotna strana; redovni sudovi su saslušali i razmotrili sve njihove navode, koji su, gledajući objektivno, bili bitni za rešavanje predmeta, i činjenična i pravna obrazloženja o osporenoj odluci su predstavljena detaljno i iz tog razloga je procedura, celokupno gledano, bila pravična

(vidi, *mutatis mutandis*, presuda ESLJP-a od 21. januara 1999. godine [García Ruiz protiv Španije](#), br. 30544/96, stavovi 29 i 30; vidi takođe slučaj Suda [KI22/19](#), podnosilac *Sabit Ilazi* rešenje o neprihvatljivosti od 7. juna 2019. godine, stav 49).

55. Sud ističe da u okolnostima konkretnog slučaja, podnosilac zahteva u vezi sa navodima o povredama člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a, kao rezultat pogrešnog tumačenja zakona ističe da su redovni sudovi pogrešno tumačili odredbu članova 70.4 i 85. Zakona o radu i člana 182. ZPP-a, međutim on ni na jedan način nije ni podržao, niti je argumentovao pred Sudom da je to tumačenje primenjivog zakona od strane redovnih sudova, moglo biti „očigledno pogrešno“, rezultirajući „arbitrarnim zaključcima“ ili „očigledno neobrazloženim“ zaključcima za podnosioca zahteva ili kako su postupci pred redovnim sudovima, u njihovoj celosti, mogli biti nepravični ili čak arbitrarni. Pored toga, Sud ocenjuje da su redovni sudovi uzeli u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja, navode podnosioca zahteva i jasno su iste obrazložili (vidi slučajeve Suda [KI64/20](#), podnosilac *Asllan Meka*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. avgusta 2020. godine, stav 41; i [KI22/19](#), gore citiran, stav 43).
56. Govoreći to, Sud ocenjuje da su redovni sudovi detaljno obrazložili navode podnosioca zahteva, gde je na osnovu izvedenih dokaza utvrđeno da nisu održivi navodi podnosioca zahteva i u tom slučaju su isti proglašeni neosnovanim. Štaviše, Sud ističe da podnosilac zahteva nije uspeo da svoje navode o povredama prava zagarantovanim Ustavom, podigne na nivo ustavnosti.

ii. U vezi sa drugim tvrdnjama

57. Kako je gore navedeno, podnosilac zahteva takođe navodi da osporena presuda Vrhovnog suda krši njegova prava zagarantovana članom 54 Ustava i članom 13. EKLJP-a. Međutim, podnosilac zahteva samo pominje dotične članove, ali ne obrazlaže dalje kako i zašto je došlo do povrede istih. Sud podseća da je on konstantno isticao da samo pozivanje i pominjanje članova Ustava i EKLJP-a nije dovoljno za izgradnju argumentovanog navoda o ustavnoj povredi. Kada se takve povrede Ustava navode, podnosioci zahteva moraju da obezbede obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, u tom kontekstu, slučajeve Ustavnog suda [KI187/18](#) i [KI 11/19](#), podnosilac *Muhamet Idrizi*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. jula 2019. godine, stav 73; [KI125/19](#), podnosilac *Ismajl Bajgora*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. marta 2020. godine, stav 63; i na kraju slučaj [KI175/20](#), podnosilac *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. marta 2021. godine, stavovi 79-82).
58. Shodno navedenom, Sud utvrđuje da se navodi podnosioca zahteva o povredi gore navedenih članova, moraju proglasiti očigledno neosnovanim na ustavnim osnovama.

Zaključak

59. U zaključku, Sud, uzimajući u obzir sve navedene detalje i nalaze, zaključuje da: (I) navodi u vezi sa pogrešnim tumačenjem zakona i procenom činjenica i dokaza, pripadaju prvoj (i) kategoriji navoda koji se karakterišu kao navodi „četvrtog stepena“, i stoga se, kao takvi, ovi navodi po ustavnim osnovama proglašavaju očigledno neosnovanim; (II) navodi podnosioca zahteva u vezi sa povredama člana 54. Ustava i člana 13. EKLJP-a, pripadaju trećoj kategoriji (iii), potkategoriji (a) „nepotkrepljenih ili neobrazloženih“ navoda, i stoga se, kao takvi, po ustavnim osnovama i oni proglašavaju očigledno neosnovanim.
60. Samim tim, zahtev se u celini, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o radu, treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona, i u skladu sa pravilima 39. (2) i 59. (2) Poslovnika o radu, dana 12. aprila 2023. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvetë Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani